

Laudatio 20.4.2022

Milá kolegyně, vážení přátelé,

Vážený pane rektore, vážené kolegyně a vážení kolegové, Milá Danu

je těžké napsat laudatio na někoho, koho sice znáte bezmála čtvrt století, ale o kom zároveň víte, že netouží po zviditelňování a záři reflektorů, po pozornosti velkého množství lidí a po poctách, jakkoliv zasloužených. Přesto si myslím, že je na místě, abych alespoň krátce představil doc. PhDr. Danu Dobrovskou, CSc. a zmínil její působení na ČVUT.

I když docentka Dobrovská vystudovala jednooborovou psychologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a habilitovala se na Univerzitě Palackého v Olomouci, její akademický život je nepřetržitě spjat s Českým vysokým učením technickým, kde působí od roku 1973. Bude to tedy již 50 let. Již tato doba je sama o sobě výjimečnou záležitostí, a je to o to neobvyklejší, že svou profesí není inženýrkou - techničkou, nýbrž psycholožkou. Psycholožkou, která usiluje celou svou pracovní kariéru o propojení světa techniky se světem humanitních oborů, prostředí strojů a přístrojů s duchovním a sociálním životem lidí, kteří tyto stroje vytvářejí, obsluhují, či využívají. Dokáže propojit i dávat do protikladu jednoznačnost a exaktnost technického myšlení a křehkost a zranitelnost mentálních-procesů člověka.

Dana Dobrovská působila nejprve ve Výzkumném ústavu inženýrského studia ČVUT jako odborná asistentka, stála u zrodu Masarykova ústavu vyšších studií, kde dodnes působí v pozici docent. Vedla 20 let katedru inženýrské pedagogiky a dlouhodobě se angažovala v Mezinárodní společnosti pro inženýrskou pedagogiku IGIP, kde zastávala mimo jiné i prestižní funkci prezidentky; a posléze získala ocenění od této mezinárodní společnosti IGIP za dlouholetý přínos. Nejde ale jen o její osobní ocenění. Výrazně přispěla k tomu, že se česká „inženýrská pedagogika“ dostala do mezinárodního prostředí a získala zde i prestiž.

Na ČVUT se věnovala především vzdělávání budoucích učitelů technických předmětů s přesvědčením, že by mělo mít ČVUT nejen kvalitní technické odborníky, ale také připravovat učitele, kteří budou do světa techniky uvádět nové generace s fundovaností a nadšením. Ne vždycky bylo pedagogické vzdělávání techniků přijímáno s nadšením, někdy bylo dokonce považováno za něco, co je nadbytečné. K tomu, že se povědomí o významu pedagogického vzdělávání učitelů technických odborných předmětů v posledních letech v české společnosti začalo proměňovat, přispěla i docentka Dobrovská.

Dovolte mi na závěr pár spíše osobních slov. Nesmírně si vážím jejího přístupu ke studentům a ke kolegům, schopnost s humorem jí vlastním překonávat nejrůznější potíže. Jejím světem je nejen prostředí technické univerzity, ale také svět opery, výtvarného umění i historie. A k tomu připočteme pět cizích jazyků, které studovala v době, kdy kontakt s vnějším světem byl velmi omezený.

Dnes večer pan rektor doc. Petráček ocení doc. Danu Dobrovskou za její celoživotní práci medailí ČVUT. A já bych ji chtěl popřát, aby i nadále věnovala svůj čas a tvůrčí energii našim studentům, výzkumným aktivitám a především, aby i nadále šířila kolem sebe laskavost a optimismus, vlastnosti, které jsou pro ni typické.